

РЕШЕНИЕ

№ 19751

гр. София, 30.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 127 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЯНА М. ФИЛИПОВА

при участието на секретаря МАРИЯ Т. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от ЯНА М. ФИЛИПОВА Гражданско дело № 20221110138454 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба от (фирма) против (фирма), с искане ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в размер на 233,20 лева, представляваща сбор от регресно вземане за заплатено от дружеството обезщетение в размер на 218,20 лева по Договор за застраховка „Каско+“ за вреди по автомобил с марка *****“, модел „****“, серия 6“, с рег. № ****, вследствие на пътнотранспортно произшествие реализирано в резултат на несигнализирана и небезопасна дупка в гр. (адрес) в близост до „Зимния дворец“ и 15 лева ликвидационни разноски по щета № 440121321167014, ведно със законна лихва за забава върху главницата от подаване на исковата молба на 15.07.2022 г. до окончателно погасяване на вземането.

В исковата молба са изложени твърдения, че към момента на възникване на процесното пътнотранспортно произшествие между „(фирма) и собственика на описания автомобил е съществувало валидно застрахователно правоотношение по силата на Договор за застраховка „Каско+“. Процесуалният представител на страната поддържа, че по повод инцидента в дружеството била образувана щета № 4401211221167014, по която е определено застрахователно обезщетение в размер на 204,24 лева, което било изплатено чрез прихващане срещу задължения на застрахования за вноса по премията. В исковата молба са изложени твърдения, че застрахователят е направил ликвидационни разноски в размер на 15 лева. Представителят на страната поддържа, че пътят, на който е реализиран инцидента, е част от общинската пътна мрежа, за поддържането на която отговаря ответника. В исковата молба са изложени твърдения, че ищецът отправил регресна покана до (фирма) за заплащане на изплатеното застрахователно обезщетение и направените ликвидационни разноски, но ответникът отказал да изпълни доброволно задължението си. Направено е искане сторените от страната съдебни разноски да бъдат възложени в тежест на ответника.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът, чрез процесуалния си представител юриконсулт К.ов, оспорва исковата претенция по основание и размер. В подадения отговор са изложени съображения, че по делото не са ангажирани доказателства, от които да се установява

описания в исковата молба механизъм на пътнотранспортно произшествие, точното място на настъпване на събитието и състоянието на пътната настилка, наличието на пряка причинно-следствена връзка между инцидента и описаните увреждания по моторното превозно средство, както и че увредените части са били в изправно състояние преди настъпване на процесното пътнотранспортно произшествие. При условията на евентуалност страната поддържа, че настъпилите вреди са в по-малък размер от претендираните. Направено е възражение за намаляване на обезщетението поради съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на застрахования при ищеца автомобил поради движение със несъобразена скорост. Процесуалният представител на страната поддържа, че не е спазено изискването на Наредба № I-167/24.10.2002 г. за изготвяне на снимков материал на произшествието, като не били представени и фотоснимки от извършен оглед и заснемане на мястото на инцидента. С подадения отговор не е оспорено извършеното от ищцовото дружество прихващане с дължимата премия по застраховка. По изложените доводи е направено искане предявените искове да бъдат отхвърлени, като направените от ответника съдебни разноски да бъдат възложени в тежест на ищеца.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и възраженията на страните, приема следното:

В чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ е уредено специално суброгационно право в отклонение от правилото на чл. 74 ЗЗД, тъй като при настъпване на застрахователното събитие застрахователят не изпълнява чуждо правно задължение, а изплащайки застрахователно обезщетение, изпълнява свое договорно задължение, вследствие на което по силата на чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ встъпва в правата на увредения срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 ЗЗД. Когато причинител на вредата е лице, комуто е възложено някаква работа, по силата на чл. 49 ЗЗД вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД, отговорност носи и възложителят за вредите, причинени от изпълнителя на възложената работа при или по повод нейното изпълнение. Още в *т. 15 от Постановление № 7/1977 г. на Пленума на ВС* се приема, че суброгацията на застрахователя включва и правната възможност той да предявява искове за реализиране на отговорността по чл. 47 - 49 ЗЗД, когато са налице основания за нея.

Съгласно нормата на чл. 8, ал. 3 и чл. 31 от Закона за пътищата (ЗП) общинските пътища са публична общинска собственост, като ремонтът и поддържането им се осъществяват от общините. В чл. 2, ал. 1, т. 2 ЗОС вр. с § 7, ал. 1, т. 4 ЗМСМА, е регламентирано, че собственик на улицата е общината, като на основание чл. 11, ал. 1 ЗОС следва да я управлява с грижата на добрия стопанин. В чл. 167, ал. 1 и, ал. 2, т. 1 ЗДвП е предвидено, че лицата, които стопанисват пътя, го поддържат в изправно състояние, сигнализират незабавно препятствията по него и ги отстраняват във възможно най - кратък срок, като службите за контрол, определени от кметовете на общините, контролират в населените места изправността и състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения, пътната маркировка и др. С оглед на това следва да се приеме, че на ответника е вменено задължение да стопанисва и поддържа улиците на територията на гр. София, включително да не допуска и съответно своевременно да отстранява дупки по тях. Ответникът изпълнява тези свои законоустановени задължения чрез своите служители или други лица, на които е възложил изпълнението на тези свои задължения и носи обективна гаранционно - обезпечителна отговорност при действия или бездействия на лицата, натоварени с извършването на възложената работа по поддръжката на улиците на територията на съответното населено място / Решение № 15/25.07.2014 г. по т. д. № 1506/2013 г. на ВКС, I ТО/.

От изложеното следва, че в доказателствена тежест на ищеца по предявения иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ е да докаже при условията на пълно и главно доказване в кумулативност следните факти: сключен договор за имуществено застраховане, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на лице, за което отговаря ответникът и на път, за който отговорност носи (фирма), да е настъпило събитие, за което застрахователят носи риска, като в изпълнение на

договорното си задължение, застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение, както и посочения механизъм на ПТП, в причинна връзка, с който да са нанесени твърдените вреди на моторното превозно средство и размера на обезщетението.

В доказателствена тежест на ответника е да проведе насрещно доказване по обстоятелствата възложени в доказателствена тежест на ищеца, респ. да докаже възраженията си по отговора включително и че друго лице носи отговорност за поддръжка на пътя, на който се твърди да е възникнал пътния инцидент.

Страните не спорят, поради което със съставения по делото доклад е обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че към датата на пътния инцидент между „(фирма) и собственика на автомобил с марка ****“, модел „****, серия 6“, с рег. № **** е съществувало валидно правоотношение по застраховка „Каско+“, както и че ищецът е заплатил чрез прихващане срещу вземания по застрахователна премия на собственика на моторно превозно средства сумата в размер на 218,20 лева по щета № 440121321167014, по която е направил ликвидационни разноски в размер на 15 лева.

Спорът между страните по делото се концентрира върху възникването и механизма на твърдяното от ищеца пътнотранспортно произшествие.

За установяване на описания в исковата молба механизъм на събитието като писмено доказателство по делото е прието уведомление за щета № 44012132116701 за настъпило застрахователно събитие с процесния лек автомобил марка *****, с рег. № **** на 10.06.2021 г., като в графа „Описание на събитието“ водачът на моторното превозно средство посочил, че „около 08:40 часа преминах през дупка и се спуска предна дясна гума.“. Към уведомлението е представено обяснение от водача за събитието в свободен текст, в което е посочено, че автомобилът преминал през дупка в ж.к. ****.

По делото са събрани гласни доказателствени средства чрез разпит на водача на процесното моторно превозно средство, който депозирал искане до ищцовото дружество за изплащане на застрахователно обезщетение. Свидетелят К. А. сочи, че притежава два автомобила марка *****, като единият е модел „****, а другият - спортен модел „****“, като изразява предположение, че през м. юни 2021 г. вероятно е управлявал автомобил **** кабриолет“. В допълнение отбелязва, че притежава няколко автомобила, които преотстъпвал на други лица, които от своя страна давали на свидетеля да кара различни автомобили, поради което няма спомен за събитието въпреки, че не му се случват често пътни произшествия. Съдът е предявил на свидетеля представеното по делото уведомление за щета и обяснение, като К. А. сочи, че подписът и почеркът в документите са негови, но независимо от запознаване с документите сочи, че няма спомен за описаното събитие.

Предвид изложеното съдът намира, че по делото при съобразяване на заявления от ответника оспорвания не са ангажирани доказателства, от които по несъмнен начин да се установява механизма на процесното произшествие. На първо място следва да бъде отбелязано, че в съставените непосредствено след твърдения инцидент документи от водача на автомобила – уведомление за щета и обяснение за инцидента липсва информация относно точното местонахождение на сочената „дупка“, като водачът не е посочил нито име на улицата на мястото на инцидента, нито е конкретизирал разположението на „Зимния дворец“ спрямо мястото на събитието. На следващо място липса информация относно обстоятелствата, при които е възникнало събитието, а именно местонахождение на дупката, нейна дълбочина и ширина, била ли е обозначена, с каква скорост се е движел автомобила и т.н. Неизяснен остава въпроса дали посочената от водача в уведомлението за щета и обяснението дупка изобщо се е намирала на път част от общинската пътна мрежа или на частен терен. Свидетелските показания събрани в настоящото производство също не внасят яснота по въпроса относно възникването и механизма на описаното в исковата молба събитие, тъй като водачът заявява, че не си спомня да е участвал в подобен пътен инцидент. Действително свидетелят потвърждава, че уведомлението за щета и обяснението съдържат негов почерк и подпис, но както бе посочено в документите също липсват конкретни обстоятелства свързани с мястото на възникване на инцидента, разположението и

големината на дупката, пътната обстановка, при която е възникнал и т.н. По изложените съображения съдът намира, че при липса дори на минимална конкретика относно събитието показанията на свидетеля К. А. не са от естество да обосноват категоричен извод относно настъпване на описаното в исковата молба събитие и механизма на реализирането му.

Извод за настъпване на застрахователно събитие по вина на ответника не би могъл да бъде изведен от приетата по делото автотехническа експертиза, тъй като вещото лице е дало своето заключение единствено на база представените от ищеца уведомление за щета и обяснения от водача, които от своя страна не съдържат достатъчно информация относно обстоятелствата, при които е възникнало събитието. Изводите на вещото лице поначало почиват на теоретичната възможност при преминаване на автомобил през неизправност на пътното платно същия да бъде увреден, а не на конкретни събрани по делото доказателства относно възникване на събитието.

Доколкото ищецът не е ангажирал други доказателства за установяването на спорните по делото обстоятелства, и в приложение на последиците от разпределената му доказателствена тежест за тяхното пълно и главно доказване, следва да се приеме, че същите остават недоказани по делото. Поради изложеното съдът намира, че искова претенция следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК в тежест на ищеца следва да бъдат възложени сторените от ответника съдебни разноски в размер на 100 лева юрисконсултско възнаграждение на процесуалния представител на страната, изчислено съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от (фирма), ЕИК ****, със седалище и адрес на управление в гр. (адрес), против (фирма), с адрес в гр. (адрес), осъдителен иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ за заплащане на сумата в размер на 233,20 лева, представляваща сбор от регресно вземане за заплатено от дружеството обезщетение в размер на 218,20 лева по Договор за застраховка „Каско+“ за вреди по автомобил с марка *****, модел „****“, „серия 6“, с рег. № ****, вследствие на пътнотранспортно произшествие реализирано в резултат на несигнализирана и небезопасна дупка на пътното платно на в гр. (адрес) в близост до Зимния дворец и 15 лева ликвидационни разноски по щета № 440121321167014, ведно със законна лихва за забава върху главницата от подаване на исковата молба на 15.07.2022г. до окончателно погасяване на вземането, като неоснователен.

ОСЪЖДА (фирма), ЕИК ****, със седалище и адрес на управление в гр. (адрес), да заплати на (фирма), с адрес в гр. (адрес), сумата в размер на 100 лева представляваща сторени по делото съдебни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от съдебния акт.

Съдия при Софийски районен съд: _____